

УЖГОРОД

Днями ключі від нових квартир вручили ветерану російсько-української війни Володимиру Фіалковському, який проходив службу у складі 53-ї окремої механізованої бригади, а також родинам двох військовослужбовців бойового підрозділу поліції «Стрілецький», які нині вважаються зниклими безвісти. Громада щиро вірить у їхнє повернення додому.

ВЛАСНЕ ЖИТЛО В УЖГОРОДІ ОТРИМАЛИ ЩЕ ТРИ РОДИНИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

У церемонії вручення взяли участь заступник керівника Офісу Президента Віктор Микита, голова Закарпатської ОВА Мирослав Білецький, міський голова Ужгорода Богдан Андріїв, начальник Головного управління Національної поліції в Закарпатській області Ярослав Колесник та прокурор Закарпатської області Мирослав Пацкан.

Надання житла стало можливим у межах обласної програми підтримки військовослужбовців та їхніх родин, яку Закарпатська обласна військова адміністрація реалізовує з 2022

року. Для її реалізації Ужгородська міська рада ухвалила необхідні рішення.

Забезпечення житлом захисників і їхніх родин є одним із важливих напрямів підтримки тих, хто боронив і продовжує боронити Україну. Це конкретний крок, що допомагає військовим та їхнім близьким відчувати турботу громади й мати впевненість у завтрашньому дні.

Дякуємо всім, хто долучився до реалізації цієї ініціативи, та Збройним Силам України, завдяки яким маємо можливість жити й працювати у вільній Україні.

МІСЬКИЙ ГОЛОВА УЖГОРОДА БОГДАН АНДРІЙВ ЗУСТРІВСЯ ІЗ ЗАСТУПНИЦЕЮ ГЛАВИ МІСІЇ ПОСОЛЬСТВА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ В УКРАЇНІ ШАРЛОТТОЮ СЮРЕН

У зустрічі також узяли участь представники британського посольства: керівниця Львівського офісу Світлана Яворська, радниця з питань зовнішньої політики Ірина Безкоровайна та менеджер із комунікацій Богдан Кісіль. Від міської ради до обговорення долучилися заступниця мера Марія Бадида, начальниця управління міжнародного співробітництва та інновацій Вікторія Тарахонич та її заступниця Вікторія Білас.

Головними темами розмови стали поточна ситуація в Ужгородській громаді, виклики повномасштабної війни, пріоритети роботи міської влади та перспективи співпраці.

Богдан Андрійв розповів, що у перші дні повномасштабного вторгнення росії в Україну Ужгород став одним із

найбільших гуманітарних хабів країни, щодня приймаючи тисячі людей, які були змушені залишити свої домівки через війну. Сьогодні в Ужгороді офіційно зареєстровано понад 28 тисяч ВПО, хоча реальна кількість нових жителів громади значно більша. Усі переселенці забезпечені медичними, соціальними та освітніми послугами.

Заступниця міського голови Марія Бадида розповіла про підтримку релокованого бізнесу, також відзначила роботу Координаційної ради з питань ВПО у міськраді, яка допомагає переселенцям інтегруватися в життя громади та координує співпрацю між владою, державними установами й волонтерами.

Наприкінці зустрічі Богдан Андрійв подякував Великій Британії та всьому британському народу за всебічну підтримку України. Додав, що головними пріоритетами для міста за-

лишаються допомога ЗСУ, підтримка родин загиблих воїнів, ветеранів і переселенців, а також стабільна робота всієї інфраструктури громади.

ДО УВАГИ ПАСАЖИРІВ ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ В УЖГОРОДІ!

Від 15 липня Центр підтримки пасажирів працює за новою адресою: Ужгород, площа Жупанатська, 15 (навпроти входу до художнього музею ім. Йосипа Бокшая).

Саме тут оператор – ТОВ «КМС» – здійснює оформлення та видачу пільгових транспортних карток «Муніципальна картка ужгородця» та учнівських пільгових карток для проїзду в громадському транспорті міста. Із усіх питань, що стосуються видачі, втрати, пошкодження карток тощо, телефонувати за номерами **075-306-78-39; 0-800-35-19-21**.

Переїзд Центру має на меті покращити якість обслуговування пасажирів, зробити прийом громадян більш комфортним і забезпечити зручний та безперешкодний доступ для всіх відвідувачів, зазначає оператор автоматизованої системи.

Із глибоким сумом повідомляємо, що 14 липня після тривалої хвороби на 76-му році життя відійшов у вічність депутат Ужгородської міської ради III, IV та V скликань, секретар Ужгородської міської ради III скликання, колишній виконавчий директор Закарпатського регіонального відділення Асоціації міст України, доцент кафедри електронних систем і робототехніки інженерно-технічного факультету Ужгородського національного університету Олег ЛУКША.

Міський голова Богдан Андрійв, депутати Ужгородської міської ради та працівники виконавчого комітету висловлюють щирі співчуття рідним та близьким Олега Васильовича.

Упродовж багатьох років Олег Лукша працював задля розвитку Ужгорода, Закарпаття та місцевого самоврядування. Світла пам'ять про нього житиме у серцях колег і всіх, хто його знав.

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ «ЗАСЛУЖЕНИЙ ЛІКАР УКРАЇНИ» ПРИСВОЄНО

начальнику управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Ужгородської міської ради Ярослав Глагола

Нещодавно заступник керівника Офісу Президента України Віктор Микита вручив високі державні нагороди закарпатцям, які своєю професійною діяльністю, багаторічною працею та вагомими досягненнями роблять значний внесок у розвиток України й Закарпаття. Урочиста церемонія нагородження відбулася в атріумі обласної військової адміністрації.

Серед відзначених – начальник управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Ужгородської міської ради Ярослав Глагола. Указом Президента України йому присвоєно почесне звання «Заслужений лікар України».

Щиро вітаємо Ярослава Івановича з відзнакою! Бажаємо міцного здоров'я, наснаги, успіхів у роботі та нових професійних досягнень.

ІЗ ПЕРШИМ ОФІЦІЙНИМ РОБОЧИМ ВІЗИТОМ ДО УКРАЇНИ ПРИБУВ УПОВНОВАЖЕНИЙ З ОСНОВОПОЛОЖНИХ ПРАВ УГОРЩИНИ ІМРЕ ЮГАЗ

У межах візиту в Ужгороді відбулася спільна зустріч делегацій Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Дмитра Лубінця та угорського омбудсмана.

У заходах взяли участь голова Закарпатської ОВА Мирослав Білецький, голова Закарпатської обласної ради Роман Сарай, Ужгородський міський голова Богдан Андрійів, представники української та угорської делегацій, а також дипломати.

Програма візиту розпочалася із вшанування пам'яті полеглих захисників України. Учасники делегацій

поклали квіти до меморіалу на Пагорбі Слави в Ужгороді та хвилиною мовчання вшанували закарпатців, які віддали життя за незалежність і територіальну цілісність нашої держави.

Також делегації віддали шану героям Угорської революції 1956 року, поклавши квіти до пам'ятного знака в обласному центрі.

Учасники заходу наголошили, що збереження пам'яті про тих, хто боровся за свободу своїх держав, є важливою

складовою історичної пам'яті та запорукою того, щоб трагедії минулого не повторилися.

Фото – Закарпатська ОВА та облрада

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

В Ужгороді 8 липня попрощалися із загиблим захисником – молодшим сержантом Сергієм Бабилю.

На 48-му році життя зупинилося серце мужнього воїна, відданого патріота, люблячого батька, брата та людини, яку знали й поважали за щирість, доброту й готовність завжди прийти на допомогу.

Сергій Михайлович Бабиля народився 26 листопада 1978 року в Ужгороді. Закінчив місцеву загальноосвітню школу №15, згодом професійно-технічне училище №2.

Рідні, друзі та знайомі згадують його як відкриту, доброзичливу й надійну людину. Він завжди був поруч із тими, хто потребував підтримки, ніколи не залишав у біді й умів знайти потрібні слова навіть у найскладніші моменти.

Найбільшою гордістю Сергія були його двоє дітей, яких він безмежно любив і заради яких жив. Особливі теплі стосунки пов'язували його і з рідною сестрою, для якої він завжди залишався опорою, захисником і найкращим братом.

Під час служби Сергій Бабиля був командиром 2-го екіпажу безпілотних авіаційних комплексів 2-го взводу безпілотних авіаційних комплексів 4-ї роти безпілотних авіаційних комплексів 2-го батальйону безпілотних систем військової частини А7029. Життя захисника обірвалося 26 червня 2026 року під час виконання бойового завдання біля Краматорська на Донеччині.

Віддати останню шану воїну прийшли рідні, близькі, друзі, побратими, військовослужбовці, міський голова Богдан Андрійів, заступник міського голови Іван Завидняк, містяни.

Поховали Сергія Бабилю з усіма військовими почесностями на Пагорбі Слави.

Світла пам'ять і вічна шана Захиснику України.

10 липня Ужгород провів в останню земну дорогу полеглого захисника – 44-річного солдата Василя Мартина, старшого стрільця-вогнеметника 3-го механізованого відділення військової частини А3425.

Василь Мартин загинув 28 червня 2026 року біля Васинівки Пологівського району Запорізької області, виконуючи бойове завдання із захисту України.

До останнього подиху він залишався вірним військовій присязі та своєму обов'язку.

Чин похорону відбувся на набережній Незалежності. Попрощатися із захисником прийшли рідні, військові, містяни, міський голова Богдан Андрійів.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського – як знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах ЗСУ.

Після прощання жалобна хода вирушила до Пагорба Слави, де Василя Мартина поховали з військовими почесностями.

Вічна пам'ять і шана Герою.

У МЕЖАХ ПРОЄКТУ «ВШАНУЙ МАМУ ЗАХИСНИКА»

представники ужгородської влади відвідали маму полеглого моряка Шандора Кіша

Із нагоди Дня Військово-Морських Сил Збройних Сил України разом із військовослужбовцями групи цивільно-військового співробітництва Закарпатського ОТЦК та СП міський голова Ужгорода Богдан Андрійів та директорка Департамент соціальної політики Ужгородської міської ради Марина Стастюк відвідали маму полеглого моряка Шандора Кіша. Зустріч відбулася у межах проєкту «Вшануй маму Захисника».

29-річний ужгородець Шандор Кіш загинув у перші години повномасштабного вторгнення росії в Україну – 24 лютого 2022 року.

Із дитинства Шандор мріяв про море. Після закінчення ужгородської школи №11 здобув професію кухаря, однак справою свого життя обрав службу у Військово-Морських Силах України.

У 2014 році, під час окупації Криму, після захоплення російськими військами судна «Чернігів», на якому проходив службу, Шандор Кіш відмовився перейти на бік ворога. Разом із побратимами він приєднався до екіпажу морського тральщика «Черкаси», замінивши тих, хто зрадив військовій присязі.

Повномасштабну війну захисник зустрів у лавах українського флоту у званні головного старшини. Він був начальником групи секретного документального забезпечення 29-го дивізіону надводних кораблів в Очакові.

За особисту мужність, відвагу та вірність військовій при-

сязі Шандора Кіша посмертно нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. Герой знайшов свій останній спочинок у рідному Ужгороді на Пагорбі Слави.

Сьогодні мама Героя, пані Анжела, береже пам'ять про сина. Вона живе разом із донькою та присвячує багато часу онукам. Ще двоє онуків – сини Шандора – нині мешкають в Одесі, де їхня мама продовжує службу у Військово-Морських Силах України.

Під час зустрічі міський голова поспілкувався з пані Анжелою, подякував їй за сина, який

до останнього подиху залишався вірним Україні, та висловив слова підтримки.

Військовослужбовці Закарпатського ОТЦК та СП передали солодкий подарунок, який для мами Героя підготувала кондитерська фірма «Штефаньо».

Підтримка родин полеглих Захисників є одним із важливих проявів вдячності громади за їхню жертвність. Збереження пам'яті про тих, хто віддав життя за Україну, та турбота про їхніх близьких залишаються нашим спільним обов'язком.

ВИЗНАЧЕНО ЦЬОГОРІЧНИХ ЛАУРЕАТІВ МІСЬКОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ПЕТРА СКУНЦЯ

Днями під головуванням заступника міського голови Ужгорода Євгена Плавайка відбулося засідання конкурсної комісії з присудження міської премії імені Петра Скунця.

За результатами розгляду конкурсних робіт комісія визначила переможців та рекомендувала внести на розгляд чергової сесії Ужгородської міської ради проєкт рішення про присвоєння звання «Лауреат міської премії імені Петра Скунця» та вручення грошової винагороди в розмірі 50 тисяч гривень, повідомляє управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

ПЕРЕМОЖЦЯМИ СТАЛИ:
у номінації «Художня література» – Петро Ходанич за книгу «Жінка в зеленій сукні»;

у номінації «Краєзнавча література» – Михайло Приймич за книгу «Горяньська ротонда»;

у номінації «Альбомне видання» – Тарас Данилич за альбом «Тарас Данилич: живопис, скульптура, графіка».

Остаточне рішення щодо присвоєння звання лауреатів міської премії імені Петра Скунця ухвалюватимуть депутати на сесії Ужгородської міської ради.

Нагадаємо, премію засновано Ужгородською міською радою для підтримки сучасних авторів, які у своїх творах висвітлюють історію та сьогодення Ужгорода, життя його видатних постатей, а також сприяють розвитку української літератури, краєзнавства та відкриттю нових творчих імен.

На здобуття премії щороку висуваються високохудожні літературні та краєзнавчі видання, опубліковані окремими книгами протягом останніх трьох років і які стали помітним явищем у культурному просторі.

ВИКОНКОМ. КОРОТКО

На черговому засіданні виконавчого комітету Ужгородської міської ради 8 липня розглянули понад два десятки питань, які стосуються житлової, комунальної, соціальної сфер, благоустрою міста та цивільного захисту.

Зокрема, підтримали рішення про внесення змін до свідоцтв про право власності

на нерухоме майно, розглянули питання квартирної обліку, службового житла та приватизації державного житлового фонду.

Члени виконкому також ухвалили рішення щодо звернення до суду про призначення опікуна в одному випадку та відмовили у поданні до суду в іншому.

Окрему увагу приділили питанням містобудування та благоустрою. Затвердили зміни до схеми розміщення об'єктів тимчасової дрібнороздрібної торгівлі в центральній частині Ужгорода, погодили проєкти благоустрою території,

надали дозволу на проведення робіт, пов'язаних із порушенням цілісності об'єктів благоустрою.

Крім того, члени виконкому розглянули питання надання дозволів на переоформлення та розміщення збірно-розбірних гаражів, затвердили акт списання багатоквартирного будинку з комунального балансу міста та ухвалили рішення про виключення з обліку фонду захисних споруд цивільного захисту Ужгородської міської територіальної громади окремого об'єкта, який не відповідає встановленим вимогам.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ТОПТАР» про намір отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря

1. Повне найменування суб'єкта господарювання: Товариство з обмеженою відповідальністю «ТОПТАР»;

Скорочене найменування суб'єкта господарювання: ТОВ «ТОПТАР»;

2. Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 44849961;

3. Місцезнаходження суб'єкта господарювання: 88000, Закарпатська обл., Ужгородський р-н, Ужгородська ТГ, м. Ужгород, вул. Станційна, 72;

Електронна пошта: llc.tophtar@gmail.com,
Контактний номер телефону: (096) 044-57-67;

4. Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика: 88000, Закарпатська обл., Ужгородський район, Ужгородська територіальна громада, м. Ужгород, вул. Станційна, 72;

5. Мета отримання дозволу на викиди: Отримання дозволу на викиди для існуючого об'єкту;

6. Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля: Підприємство пройшло процедуру ОВД та отримало висновок №02.02.-03/646 від 24.04.2026р. на плановану діяльність експлуатація (модернізація) АЗС ТОВ «ТОПТАР», призначеної для зберігання та реалізації світлих нафтопродуктів та заправка паливом автотранспорту усіх типів за адресою: Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. Станційна, 72, в якому об'єктовано допустимість проведення вищезгаданої планової діяльності.

7. Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування):

ТОВ «ТОПТАР» здійснює приймання, зберігання та заправку автомобільного транспорту бензином, дизельним паливом (КВЕД: 46.71 – Оптова торгівля твердим, рідким паливом і подібними продуктами). Джерелами утворення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря є дві паливо роздавальні колонки, підземні резервуари зберігання палива – 4 шт (3 шт. по 8м³ та 1 шт на 10м³).

8. Відомості щодо видів та обсягів викидів:
вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉ – 0,154 т/рік; бензин (нафтовий, малосірчистий, в перерахунок на вуглець) – 0,236 т/рік.

9. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання: За ступенем впливу на забруднення атмосферного повітря об'єкт віднесено до 3 групи, і не має виробництв або технологічного устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування. Впровадження заходів щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання не передбачено;

10. Перелік заходів щодо скорочення викидів: Не передбачено;

11. Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів: Не передбачено;

12. Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству: Для визначення рівня забруднення атмосферного повітря в районі розташування виробничих майданчиків ТОВ «ТОПТАР» було проведено розрахунок розсіювання забруднюючих речовин від викидів стаціонарних джерел підприємства та заміри концентрацій забруднюючих речовин в атмосферному повітрі на межі санітарно-захисної зони. Ні для одного з дозволених викидів не перевищуються граничнодопустимі рівні викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря. Інші викиди в атмосферу, що чинять суттєвий вплив відсутні. Викиди забруднюючих речовин не перевищують гігієнічних нормативів та відповідають вимогам чинного законодавства.

13. Адреса обласної, Київської, Севастопольської міської держадміністрації, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди: Закарпатська обласна військова державна адміністрація за адресою: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, пл. Народна, 4, e-mail: admin@carpathia.gov.ua.

14. Строки подання зауважень та пропозицій: Пропозиції та рекомендації просимо надсилати протягом 30 днів з дня опублікування.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 8 по 14 липня ПІШЛИ З ЖИТТЯ 25 УЖГОРОДЦІВ:

Чобаль Клара Миколаївна 1940 р.н.
Бабиля Сергій Михайлович 1978 р.н.
Малиш Михайло Онішкович 1951 р.н.
Товтин Ігор Дезидерович 1953 р.н.
Мотилчак Василь Іванович 1927 р.н.
Шевчишен Сергій Михайлович 1966 р.н.
Райз Юлія Олександрівна 1935 р.н.
Путінцев Владислав Юрійович 1976 р.н.
Ельнов Сергій Федорович 1954 р.н.
Курганевич Інна Юріївна 1948 р.н.
Тимошук Ярослав Петрович 1949 р.н.
Вашко Олександр Миколайович 1988 р.н.
Гумечук Олександр Васильович 1968 р.н.
Бовдрич Степан Миколайович 1968 р.н.
Мартин Василь Васильович 1981 р.н.
Дмитренко Євген Геннадійович 1932 р.н.
Мазурок Олег Сергійович 1937 р.н.
Прокопюк Вячеслав Миколайович 1936 р.н.
Сарваш Ференц Ференцович 1942 р.н.
Тирпак Аранка Василівна 1951 р.н.
Микулка Марія Василівна 1936 р.н.
Гутлебет Ірен Мігалівна 1944 р.н.
Максимук Зінаїда Андріївна 1940 р.н.
Кубіній Володимир Євгенійович 1952 р.н.
Сало Микола Маркович 1942 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

Традиційний проєкт «Мелодії над Ужем» минулої неділі зібрав жителів і гостей міста, які прийшли не лише насолодитися джазовими композиціями, а й підтримати важливу благодійну ініціативу.

Під час концерту тривав збір коштів на лікування 7-річного Олежика Ригана – сина українського захисника. Хлопчик бореться з м'язовою дистрофією Дюшена, важким генетичним захворюванням, що характеризується швидким прогресуванням м'язової дистрофії і призводить до повної втрати здатності рухатися. Наразі у світі є лише один препарат, який може врятувати дитину й дозволити їй повноцінно жити. Він коштує майже 3 мільйони доларів.

На вечорі всі охочі могли допомогти, зробивши внесок у благодійну скриньку або скориставшись QR-кодом. Перед початком заходу мама Олежика подякувала присутнім за підтримку, небайдужість і допомогу в боротьбі за здоров'я сина.

Музичну програму відкрила солістка народного вокального ансамблю «Писанка» комунального закладу «Ужгородський

міський центр дозвілля – Будинок культури» Анастасія Вишневська, яка виконала джазові композиції. Продовжив концерт квінтет «Старий добрий джаз» під керівництвом Володимира Машіки, подарувавши глядачам атмосферу класичного джазу, імпровізації та гарного настрою.

«Мелодії над Ужем» уже давно стали доброю традицією літнього Ужгорода, яка об'єднує людей навколо мистецтва та важливих суспільних ініціатив. Цього разу концерт ще раз довів, що музика здатна не лише надихати, а й допомагати тим, хто цього найбільше потребує.

Захід організувало управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради спільно з Ужгородським міським центром дозвілля – Будинком культури.

Якщо ви не мали можливості відвідати концерт, але хочете підтримати Олежика Ригана, скористайтеся QR-кодом, розміщеним на ілюстрації поруч.

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кадрами на вільні робочі місця:

- **продавець непродовольчих товарів** – заробітна плати 15 000 гривень – Продаж сантехніки та плитки. Обслуговування покупців, показ товарів, підготовка товарів до продажу, розпаковка, огляд зовнішнього вигляду виробу. Розміщення та викладка товарів за групами, видами, сортами з урахуванням товарного сусідства, частоти попиту.

- **електромеханік** – заробітна плата 42 000 гривень – Технічне обслуговування, монтаж, ремонт та налагодження електромеханічних пристроїв, систем електропостачання та автоматики.

- **формувальник склопластикових виробів** – заробітна плата 42 000 гривень – Займається збиранням, комплектацією, склеюванням або монтуванням деталей у готову продукцію.

- **прибиральник службових приміщень** – заробітна плата 12 000 гривень – Прибирання службових приміщень адміністративних будівель, коридори, сходи, санвузол; якісно витирати пил, підмітати і мити вручну або за допомогою машин і пристроїв підлогу, дверні блоки, меблі та килимові вироби; якісно чистити і дезінфікувати раковини та інше санітарно-технічне устаткування. Один раз в місяць генеральне прибирання.

- **соціальний робітник** – заробітна

плата 14 467 гривень – Відвідувати отримувача послуг згідно з графіком зазначеного в індивідуальному плані надання соціальних послуг та за потребою в термінових випадках. Організовувати своєчасне поновлення документів підопічним для подальшого перебування на обслуговуванні. Доставляти додому на замовлення їжу, харчові продукти та інше.

- **лаборант (хімічні та фізичні дослідження)** – заробітна плата 22 300 гривень – Підготовка зразків проведення фізико-хімічних аналізів. Ведення звітності, маркування зразків внесення результатів в базу даних та робота з хмарними сховищами. Контроль якості та стабільності. Дотримання стандартів GMP. Допомога технологу в дослідницьких процесах, контроль дезінфекції та фіксація результатів випробування.

- **апаратник приготування косметичних засобів** – 21 200 гривень – Зважування і змішування сировини. Слідувати за процесами приготування косметичних засобів, дотримання норм технічного режиму та регламенту. Слідування за справністю засобів управління контролю технологічним процесом. Миття та дезінфекція обладнання, систем зливу та підтримання чистоти у робочій зоні.

Звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського центру зайнятості: м. Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактний телефон: (0312) 40 01 26.

ОГОЛОШЕННЯ

- **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** втрачений додаток до диплома серія KB 45769466, виданий 30.06.2013 р. Київським національним університетом імені Тараса Григоровича Шевченка на ім'я Ігнатко Юрій Васильович.

- **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** Посвідчення дитини з багатодітної сім'ї серія ДБ 452872, видане Управлінням праці та соціального захисту населення Ужгородської міської ради на ім'я Бедей Іван Олександрович.

ЛІТНІЙ ВЕЧІР НА НАБЕРЕЖНІЙ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗНОВУ НАПОВНИВСЯ ЖИВОЮ МУЗИКОЮ

Під час концерту тривав збір коштів на лікування 7-річного Олежика Ригана – сина українського захисника

Риган Олег 7 років

М'ЯЗОВА ДИСТРОФІЯ ДЮШЕН

ТЕРМІНОВИЙ ЗБІР НА ПРЕПАРАТ

ELEVIDYS -2.900.000 \$

ЗА ТИЖДЕНЬ: 44.842 \$

ЗАГАЛЬНА СУМА: 535.075 \$

ПОТРІБНО: 2 364.925 \$

Б/Ф .М-ТЕКЕЛЬ 323.543 ₴

Б/Ф. О-РИГАН 18 830.009 ₴

ВАША ДОБРОТА-ДАРУЄ ЖИТТЯ

PayPal: rigaholy8@gmail.com

5375 4112 2294 7769

4149497506204660

**БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД
"ОЛЕЖИКА РИГАН"**

Департамент міської інфраструктури Ужгородської міської ради інформує, що відповідно до розпорядження Ужгородської районної державної адміністрації від 2 липня 2026 року №80

та розпорядження Головного управління

Держпродспоживслужби в Закарпатській області від 6 липня 2026 року №13/07-6047/001 на території за адресою: Ужгород, вул. Героїв 128-ї бригади, 28 запроваджено карантинний режим.

Причиною стало офіційне виявлення регульованого шкідливого організму – вузькозлатки ясеневі смарагдової (*Agrilus planipennis* Fairmaire). Цей небезпечний карантинний шкідник становить пряму загрозу повної загибелі дерев породи ясен на території міста.

У зв'язку з цим із 9 до 20 липня 2026 року на зазначеній території спеціалізована підрядна організація проводитиме комплекс обов'язкових фітосанітарних заходів. Зокрема, заплановано видалення та утилізацію уражених дерев у межах карантинної зони.

Видалення інфікованих дерев є обов'язковою вимогою законодавства України у сфері карантину рослин. Це необхідно для недопущення поширення шкідника на інші зелені насадження міста.

ЧЕРЕЗ ВИЯВЛЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНОГО ШКІДНИКА ЯСЕНІВ

в Ужгороді на одній із вулиць запроваджено карантинний режим

Світова практика підтверджує, що ефективних способів лікування дерев, уже уражених смарагдовою вузькозлаткою, наразі не існує.

У зв'язку з проведенням робіт просимо мешканців будинку №28 та прилеглих будинків на вулиці Героїв 128-ї бригади щодня з 9:00 до 17:00:

не залишати транспортні засоби в межах території проведення робіт, позначеної сигнальними стрічками;

не перебувати поблизу місця проведення робіт;

не допускати перебування дітей та домашніх тварин у небезпечній зоні.

Просимо поставитися до тимчасових обмежень із розумінням.

Вони необхідні для безпечного проведення робіт та захисту міських зелених насаджень від поширення небезпечного карантинного шкідника.

Дивно, як місто може швидко забути навіть тих людей, чиє ім'я багато років було на слуху у всіх. От кого би зі старожилів-корінних ужгородців ви не запитали, чи знайоме їм прізвище Фюреді, кожен неодмінно скаже щось на зразок "аякже", "та звісно". Однак, на жаль, спогади ці зводяться лише до того, що Мано Фюреді мав чудовий ресторан, куди любили ходити всі жителі міста. Кілька років знадобилося, аби знайти більше інформації про загадкового Фюреді, аж тут виявилось, що в Ужгороді досі проживають його нащадки – правнуки Жужанна Адам та Василь Івашкович.

Правнучка ресторатора Жужанна Адам, проходячи набережною Незалежності біля відомого ясена Масарика, завжди згадує, що це могутнє дерево, скоріше за все, Масарика і не бачило, а от її прадіда Емануїла (або скорочено Мано) Фюреді точно пам'ятає. Бо саме там, на початку набережної, розташовувалася літня тераса його ресторану, який до середини 1930-х років був дуже популярним у місті. На жаль, навіть нащадки нині знають дуже мало про свого колись такого відомого в місті прадіда. Знають, що Мано Фюреді походив із бідної єврейської сім'ї, яка проживала десь у селі біля словацьких Великих Капушан. Батьки його рано померли, тож найстарший з-поміж дітей Мано мусив взяти на себе відповідальність за молодших братів і сестер, котрим завжди допомагав матеріально.

Де він навчався і працював, як зібрав капітал для того, аби відкрити свій перший ресторан – невідомо. Бабуся розповідала Жужанні лише те, що у 1896 році молодий Мано поїхав у Будапешт на святкування "Міленіуму" (тисячоліття приходу угорських племен в Тисо-Дунайську низовину) і там за невідомих обставин познайомився з угорською дівчиною Юлією. Вона була на голову вищою за Мано, міцної статури, тож пара з них вийшла зовні не дуже гармонійна. Але що там зовнішність – головною перешкодою для їхніх стосунків стало те, що Юлія була затятою римо-католичкою, а Мано виховувався в єврейській родині. Зрештою навіть це не спинило палких почуттів Мано та Юлії. Чоловік отримав на шлюб дозвіл від Папи Римського і нарешті зміг одружитися зі своєю обраницею.

Разом вони оселилися в Ужгороді, але є припущення, що спочатку могли деякий час жити в містечку Собранце неподалік, оскільки перші згадки у тогочасних газетах стосуються Мано Фюреді як орендаря ресторану тамтешніх лікувальних купалень. Колись це був дуже відомий курорт, до якого з'їжджалися на відпочинок і лікування з усієї Європи. Бажаючих відпочити там улітку було так багато, що для них побудували кілька готелів і ресторанів (був там навіть окремо єврейський ресторан).

Невідомо, який саме орендував Мано Фюреді, але вже сам той факт, що він мав ресторан у такому популярному місці, свідчить про певний досвід і високий статус. У 1914-му газети писали, що Мано Фюреді виграв право оренди ресторану у купальнях ще на 6 років, тобто можна припустити, що в Собранце він починав бізнес на початку 1900-х років. Але на час повторної оренди, у 1914-му, сім'я Фюреді вже точно проживала в Ужгороді, бо відомо, що у 1912-му він так само взяв тут в оренду

одразу два великих ресторани – у готелі "Корона" та напроти нього – в казино.

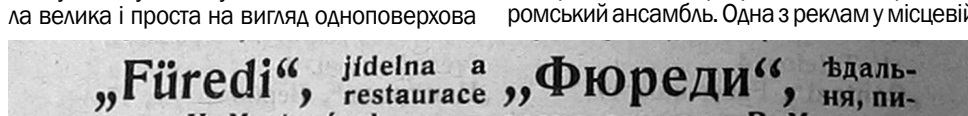
У роки Першої світової війни знамениті купальні в Собранце були знищені, тож Мано Фюреді повністю переключив свою увагу на ужгородський бізнес. Десь тоді ж він пішов з "Корони" і казино, винайнявши приміщення на тодішній вулиці Великомоствоїй і заснувавши ресторан, який нарешті назвав своїм прізвищем. Аби уявити краще розташування ресторану "Фюреді", треба поглянути на старі листівки із зображенням нинішньої площі Театральної.

Одразу кидається в очі, що в першій половині XX століття площі, як такої, там не було, натомість була вулиця, що вела до Великого мосту. Більшу частину нинішньої площі займала велика і проста на вигляд одноповерхова

Ресторан "Фюреді" – праворуч на фото; на вивісці можна навіть вичитати назву

зайти на сніданок, обід, вечерю чи вечірні посиденьки як чиновники з промисловцями, так і прості торговці з майстрами. Важко собі навіть уявити вигідніше розташування для ресторану, бо щодня через Великий міст проходили і проїздили у своїх справах тисячі городян і приїжджих. Навпроти ресторану працював театр, тож після вистав чи концертів публіка переходила вулицю і продовжувала вечір у "Фюреді". Біля театру також зупинялися перші міські автобуси, а від дверей "Фюреді", як писали у газетах, відправлявся автобус до тих самих купалень у Собранце.

Вечорами ресторан перетворювався на кабаре з цікавою програмою, часто грав там ромський ансамбль. Одна з реклам у місцевій

будівля. Була вона, очевидно, дуже стара, принаймні на мапі середини XIX століття, де ще не видно більшості знайомих нам нині будівель, ця споруда вже стоїть.

Належала вона місцевій заможній сім'ї Розгоні – і саме в ній облаштував свій ресторан на 100 місць Мано Фюреді, у теплу пору року використовуючи в якості тераси початок набережної. Поглянувши ще раз на цю локацію, зображену на старих листівках, видно також, що сходи на набережну починалися не там, де нині, а приблизно на 10 метрів ближче до мосту. Нижній рівень будівлі – це просторі підвали, де зберігалися великі запаси вина та пива, овочів, фруктів та інших різноманітних продуктів.

Варто уточнити, що заклад Мано Фюреді не був висококласним рестораном на зразок того, який працював у "Короні" поруч. В угорській і словацькій мовах ресторани типу "Корони" називали відповідно "életterem"

газеті вже після закриття ресторану "Фюреді" писала, що ресторану Народного дому ім. Духновича вдалося, "не рахуючись із жертвами" (тобто за великий гонорар) запросити пограти відомого циганського примаша Бейлу Борняса Сатмари, який раніше неодноразово виступав у "Фюреді". Це також свідчить про доволі високий статус ресторану. Він діяв і процвітав над водами Ужа в самому центрі Ужгорода близько 20 років, зробивши Мано Фюреді заможним і дуже відомим.

За цей час сім'я Мано змінила в Ужгороді кілька квартир. Спочатку він, дружина Юлія та їхня донечка Марія, яка народилася у 1902 році, проживали у будинку Фріда (нині – пл. Ш. Петефі, 10), орендуючи там велике помешкання. Потім деякий час жили у тій же будівлі, де працював ресторан. Потім знову повернулися у палац Фріда, а вже як Марія вийшла заміж, деякий час орендували квартиру на набережній Рошковича (нині – набережна Незалежності), у кутовому будинку, який нині має 15-ий номер, а більшості ужгородців відомий, як будинок, де працювало кафе "Пінгвін".

Марія була єдиною донькою подружжя Фюреді, дівчиною, яка отримала прекрасну освіту в німецькій закритій школі для дівчат. Вона була добре вихованою, знала кілька мов, прекрасно вишивала, створювала розкішні гобелени. Батьки її обожнювали і ніколи ні в чому не відмовляли, але одного разу таки навідріз відмовилися виконувати волю Марії – коли вона заявила, що хоче вийти заміж за найкращого друга свого батька, на 14 років старшого за неї аптекаря Мартон Валоша.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ РЕСТОРАТОРА МАНО ФЮРЕДІ

Мартон від народження мав інше ім'я та прізвище – Маєр Мордехай Вайс. Його батьки були ортодоксальними євреями, заможними землевласниками, котрі проживали в Ужгороді на вулиці Йокаї (нині – Руска). Ще молодим Маєр вирішив мадяризувати своє прізвище, тож у 1910-му став Мартоном Валошем, хоча в документах і потім часто зазначали обидва варіанти. Мартон був приємним освітнім чоловіком, мав гарну роботу (нащадки припускають, що він міг працювати в аптеці на нинішній площі Ш.Петефі), ніколи до того не одружувався. Марія Фюреді, хоч і була в Ужгороді завидною нареченою, закохалася в Мартон, який був не лише суттєво старшим за неї, а ще й мав фізичну ваду – протез замість однієї ноги, втраченої в молодості від інфекції. Мано Фюреді, хоч як любив свого товариша, був категорично проти того, аби він одружився з його єдиною донькою. Батьки Мартон теж виступали проти цього шлюбу, бо Марія хоч і була по крові наполовину єврейкою, все ж стала охрещеною римо-католичкою. Цей спротив батьків тривав кілька років, протягом яких Марія була неприступна: вона вийде заміж лише за Мартон – або не вийде заміж взагалі. Нарешті Мано Фюреді здався, не останню роль зіграло й те, що Марії виповнилося вже 26 років, й він справді злякався, що так і залишиться без онуків.

Марія Фюреді та Мартон Валош одружилися у 1928 році. Вони проживали разом із батьками Марії в палаці Фріда, там же у 1929-му в них народилася донечка Єва. Коли дівчинці було всього кілька місяців, її батько раптом захворів. Йому швидко ставало все гірше й гірше, коли стало зовсім погано, а місцеві лікарі не могли допомогти, його повезли до Капушан, але дороги Мартон не витримав і помер. Смерть коханого, якого Марія так довго чекала, стала для неї великою трагедією. Вона залишилася вдовою з кількомісячною донечкою на руках, виховувати яку їй допомагала мама та няня.

Маленька Єва стала центром життя всієї родини. Чорнява красуня була також улюбленицею свого дідуся Мано Фюреді, котрий у той час продовжував багато працювати у своєму ресторані. Серед дитячих світлин Єви збереглося кілька і з тодішньої Великомоствоїй вулиці. Ось вона сидить у візочку перед рестораном свого дідуся, а ось за ручку з із ним – біля вітрини, на якій можна вчитати слова "Меню – 10 Кч".

У 1920-х роках про ресторан "Фюреді" газети згадували у зв'язку з кількома подіями. Так, у 1922 році в Ужгороді відбувся масовий страйк офіціантів. Газети писали, що власники закладів не знають, що їм робити. У менших шинках власники працюють самі, більші ресторани, у тому числі й "Фюреді" взагалі стоять зачинені. У 1923 році згадувалася вечірня програма кабаре в ресторані "Фюреді", а у 1929-му там взагалі сталася трагедія. 4 грудня ввечері з ресторану "Фюреді" на вулицю вивалився молодий чоловік, з шиї якого фонтаном бризкала кров. Навколо нього зібрався натовп, люди повідомили поліцію та лікарів, але юнака врятувати не встигли, за кілька хвилин він помер. Поліція вияснила, що 19-річного працівника ресторану Іштвана Горвата двічі ножем поранив його 20-річний колега Федір Томинець. Поліція вбивцю затримала.

Ця трагедія, однак, на популярність ресторану не вплинула. Там продовжували весело проводити час мешканці Ужгорода та його гості.

Роками пізніше Марія Фюреді розповідала своїм онукам про одну кумедну традицію, яку запровадив у ресторані її батько Мано. У новорічну ніч під час гучного святкування Мано оголошував, що зараз погасить світло і випустить у зал до гостей живе поросля. Тому, хто в темряві пиймає це поросля, його ще цієї ночі безкоштовно покладуть на стіл смаженим. Далі світло виключали, поросля відпускали, воно злякано бігло поміж столів, а гості жваво намагалися піймати тваринку, орієнтуючись лише на її перелякане кукання. Кажуть, то була улюблена новорічна розвага в ресторані!

Закінчення на наступній сторінці

ПРЕВОСХОДНЫ СЕРЕДНЯНСКЪ ВІНА!
и чертишски

Въ великомъ,

почавше отъ 30—50 литровъ,
въ каждомъ количествѣ а
также и вагонами можно
получити по дешевыхъ цѣ-
нахъ. Найкуснѣйшее сто-
ловое вино, райнайскай рив-
лингъ, мушкаталь, дѣвочка
итд. итд. Найфайнѣйши ле-
чебныя вина для хворыхъ и
слабыхъ, старое вино „Ассу“
и червлены терпки вина.

Въ пивници:
М. ФИРЕДИЯ
ВЪ УЖГОРОДЪ
(напротивъ театру).

ЯК ЗБЕРЕГТИ ЖИВУ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ТРАДИЦІЇ

Розмова з фольклористом Іваном Хлантою

Українська культура – це передусім люди, які присвячують життя її збереженню та популяризації. Саме таким є Іван Хланта – закарпатський фольклорист, педагог, літературознавець і дослідник народної творчості.

За десятки років праці він записав тисячі народних пісень, коломийок, казок, легенд і переказів. Його збірники стали важливим джерелом для вивчення українського фольклору, а серед найвідоміших праць – «Пісні Іршавщини», «Співанки гір і долин», «Казки Закарпаття в записках Івана Хланти», «Казки та легенди з-під Хустського замку», «Співайте Богові нашому, співайте», а багато інших.

У розмові він поділився своїм баченням ролі фольклору в сучасному світі, розповів про виклики,

які стоять перед українською культурою сьогодні.

«Я ЗРОСТАВ СЕРЕД ПІСЕНЬ І КОЛОМИЙОК»
– Чому ви почали займатися саме фольклористикою?

– Я родом із села Копашново Хустського району, від народження слухав народні пісні, казки й легенди. Особливо мені подобалися коломийки, котрі були дуже популярні в нашому селі в той час. Ці коломийки постійно звучали в селі, я чув їх усе життя.

Коли ходив у сьомий клас, то вже почав записувати коломийки – якнайповніше, щоб знати, які саме побутують серед людей. Наприклад, про дуба від одного співака я записав близько 30 коломийок. Він дуже добре знав цей матеріал.

Потім самі обставини змусували займатися народнопоетичною творчістю. У селі жодне гуляння чи обряд не обходилися без пісень і коломийок – чи це

весілля, чи інша подія. І, зростаючи в таких умовах, я просто не міг не записувати народні пісні.

У мене навіть складалося враження, ніби сам Господь сказав: ти повинен займатися збиранням і записуванням народнопоетичної творчості. І я почав це робити – збирав, записував.

Коли закінчив школу, у мене вже був зошит на дві тисячі куплетів коломийок. Це була справжня сенсація.

– А ви й самі співали ці коломийки чи лише записували їх?

– Коломийки мені співали старші люди. Я записував від дідів, від тих, хто пам'ятав цей матеріал. Але тепер і сам можу наспівувати коломийки щодня. Я знаю їх тисячі.

На сьогодні я записав понад тридцять тисяч коломийок.

НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ ЯК ПАМ'ЯТЬ ПОКОЛІНЬ
– Як змінилося ставлення до народної творчості в Україні за останні десятиліття?

– Народнопоетична творчість існує з давніх-давен. Пісні, казки, легенди, перекази передаються з уст в уста – від покоління до покоління.

Я записував не лише коломийки й пісні, а й казки. Наприклад, від Юрія Петровича Баняса із села Боронява Хустського району я записував казки шість тижнів поспіль. Він пам'ятав їх ще від свого батька та діда.

Саме так з'явився збірник «Казки та легенди з-під Хустського замку». Пан Юрій багато розпові-

дав про Хустський замок, бо жив неподалік від нього.

– Яку роль відіграє фольклор у формуванні національної ідентичності?

– Усі народнопоетичні твори виховують національну свідомість людини. Це можуть бути коломийки, колядки, щедрівки, весільні ладкання.

Наприклад, ладкання виконували перед весіллям. Це були сумні пісні, у яких дівчина прощалася зі своїм дівочтвом перед вінчанням.

Такі твори я записував у селі Кваси Рахівського району від Гафії Ковбаснюк. Вона знала дуже давні тексти й передавала їх усно.

– Чим фольклор Закарпаття відрізняється від інших регіонів України?

– На Закарпатті є три етнографічні групи: лемки, бойки й гуцули. І кожна має свої особливості.

Гуцульські пісні найбільше поширені на Рахівщині – біля витоків Тиси. Бойки живуть у Тячівському, Хустському, Міжгірському, Воловецькому районах. Лемки – у Перечинському та Великоберезнянському районах.

Коломийки в усіх цих групах мають спільну тематику, але відрізняються мелодією та манерою виконання та місцевими особливостями.

«ПОКИ ЖИВЕ НАРОД – ЖИТИМЕ І ФОЛЬКЛОР»
– Як з ваших праць є для вас найбільш унікальною?

– Праць дуже багато. Наприклад, співак Михайло Глюдзик із села Худьово Ужгородського

району наспівав мені понад 300 пісень. Вони увійшли до збірник «Вчора була неділенька».

Є збірник «Ой видно село» – це пісні села Арданово Іршавського району. А «Пісні Іршавщини» містять близько 900 текстів пісень.

Також вийшли друком духовні пісні Закарпаття «Співайте Богові нашому, співайте», антологія «Співанки гір і долин», «Пісенна хвиля Оглядова», «Пісні Мараморощини», «Народні пісні українців Банату (Румунія)».

Крім того, мені вдалося видати понад 24 збірники казок: «Казки Закарпаття в записках Івана Хланти», «Казки Покуття», «Правда і Кривда», «Казки Копашнова» та інші.

Одна співачка зі Львівщини наспівала мені 540 пісень. Вони вийшли окремою книжкою під назвою «Пісня – то моє життя». На жаль, вона не встигла побачити цього книгу, бо відійшла у вічність.

– Що вас надихає у роботі?

– Мене надихає бажання якнайповніше зібрати й записати народну творчість різних жанрів, щоб усе це залишилося людям.

Багато творів досі не записані, не вивчені й не опубліковані. А їх треба зберігати. Бо в казках і піснях – душа народу, його думки, почуття, історія.

Поки народ живе – буде жити й народнопоетична творчість. Люди відходять у вічність, але пісні залишаються. Їх треба встигнути записати й передати наступним поколінням.

Галина Катрій, Varosha
Фото Ярослава Бідзілі

Початок на попередній сторінці

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ РЕСТОРАТОРА МАНО ФЮРЕДІ

Фінал історії популярного закладу був швидким і сумним. Нашадки досі не знають достеменно, що тоді сталося, кажуть, що Мано закупив дуже багато вина, та через світову кризу не зміг його продати і збанкрутував. Одна з реклам у газеті справді рекламувала пивниці Фюреді, у яких можна придбати вино у великих кількостях, навіть вагонами. А от інша газета за 1932 рік, описуючи відголоси світової кризи, через які в Ужгороді навіть зупинилися всі урядові будівництва, писала: «Закрився ресторан Фюреді поряд з театром, меблі й обладнання продали з аукціону. Ще недавно, кажуть, цей заклад був кожної ночі переповнений. Справи там справді йшли дуже добре, але власник робив бізнес на оптовому продажу вина, на тому і погорів. Він забагато взяв на себе. Як і все місто».

Мано Фюреді у 1932-му справді вимушений був закритий свій ресторан і продати з аукціону все його обладнання, аби якось перекрити величезні збитки. Це не означає, що його сім'я залишилася на вулиці без грошей, вони все ж жили нормально, бо мали накопичені коштовності та цінності. У той час Марія Вамош, трохи оговтавшись від смерті чоловіка, познайомилася з інженером Яношем Візауером. Він також був на 14 років старшим за неї, високим, гарним і освіченим угорцем з німецьким корінням. Вони одружилися десь у 1936-му, після чого на кілька років виїхали у словацьке містечко Лученець. Де у той час проживав Мано Фюреді – невідомо, можливо, саме через нього молода сім'я пере-

їхала у Лученець, адже нащадкам розповідали, що там вони також заснували невеликий ресторанчик.

На цьому відомості про Мано Фюреді та його дружину обриваються. Де і коли вони померли – невідомо, так само як і те, де поховані. До Ужгорода Марія Візауер з чоловіком Яношем, донькою Євою та маленьким сином Іштваном, котрий народився в Лученці, приїхала у 1942-му. Сім'я оселилася у верхній квартирі нещодавно зруйнованого будинку ЖРЕР-у на вулиці Підградській, 40. Там народився другий син Марії та Яноша Візауерів – Габор. У 1944-му, коли ужгородських євреїв забирали у гетто, прийшли і за Марією з Євою. Якись чоловіки постукали у двері й сказали Яношу, що знають, що тут живуть євреї, які мусять піти з ними. Кремезний Янош тоді горою став за дружину і названу доньку, кричав, показував документи, що Марія від народження була вихрещеною, а тепер є його законною дружиною і матір'ю його синів. Врешті йому вдалося відстояти дружину, а з нею і молодшу Єву, котрих він таким чином врятував від ві-

рної смерті.

Після Другої світової війни інженер Іван Візауер працював у ЖЕК-ах, зумів спільно з мамою та братами побудувати родинний дім на вулиці Насипній. Марія з Євою влаштувалися працювати до ательє, де шили корсети та бюстгалтери. Слід сказати, що Марія до кінця життя мала манери пані, дуже переживала, коли їм доводилося продавати чергові дорогі речі, аби вижити. Онуків вона завжди примушувала їсти за всіма правилами етикету, намагалася говорити з ними німецькою мовою, аби вони її вивчили, але про своє колишнє заможне життя згадувати не любила. Єдина донька Мано Фюреді померла в Ужгороді у 1976-му і була похована на Кальварії.

А що ж сталося з будівлею ресторану Фюреді – питаєте ви. Його знесли одразу після війни, мабуть, будівля сильно постраждала від виходу, який восени 1944-го повалив Великий міст. На одній світлині тих років справді видно, що в будівлі були вибиті вікна і пошкоджені стіни.

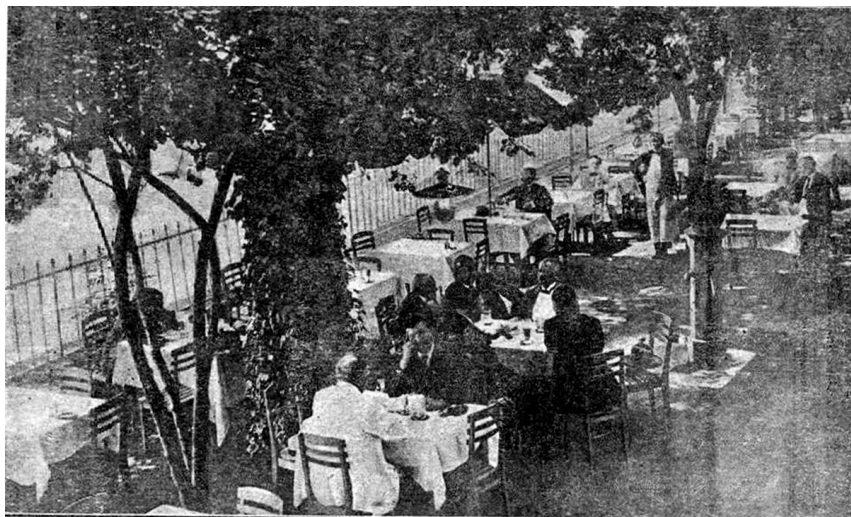
Тож нова радянська влада, вочевидь, вирішила її не рятувати, а розібрати, звільнивши місце для просто-

Сімейне фото: Мано Фюреді сидить праворуч, жінка, яка тримає на руках маленьку Єву, – або дружина Мано Юлія Фюреді, або мама Яноша Візауера. Стоять зліва направо: Марія, Янош Візауер, няня Єви.

рої площі, на якій згодом встановили фонтан. Тож коли наступного разу будете проходити Театральною, подивіться собі під ноги і уявіть, що під половиною площі досі є старі підвали, в яких колись зберігалися величезні запаси вина і пива, якими торгував і на яких погорів знаменитий ресторатор Мано Фюреді.

"Про Захід" Тетяна ЛІПЕРАТІ

Zahradná miestnosť hostinca FÜREDI-ho, Užhorod. ♦ FÜREDI vendéglő kerthelyisége, Užhorod.

Єдине відоме фото тераси ресторану «Фюреді» на набережній

ГОРОСКОП

ОВЕН

Будьте обачними, щоб вас не обдурили. Уважно рахуйте гроші, обережно поводьтеся з електроприладами. Ймовірні романтичні зустрічі. Вихідні – суцільний відпочинок і задоволення.

ТЕЛЕЦЬ

У рідних чи друзів виникнуть проблеми, і це привнесе напруження у стосунки з ними. Докладіть зусиль, аби не посваритися з близькою людиною.

БЛИЗНЯТА

Проявіть себе на роботі та в любовних стосунках. Не розповідайте нікому про свої плани. Вдалий тиждень для укладання угод. Також можливі несподівані події. У вихідні не купуйте нічого дорогого.

РАК

Сприятливий тиждень у всьому. На вас чекають матеріальні несподіванки і неждані звістки. Кінець тижня принесе зі собою розв'язання багатьох проблем.

ЛЕВ

Будьте обережними, щоб не стати жертвою шахраїв. Хтось чекатиме на вашу допомогу, тому відкладіть усі свої справи і допоможіть владнати чужі.

ДІВА

Можете потрапляти у двозначні ситуації, тому постарайтеся постійно тримати себе в руках. Прийшла пора віддячити тим, хто допомагав вам раніше. Чудовий час, аби позбутися всього негативного в житті.

ТЕРЕЗИ

Не піддавайтеся негативним емоціям, якомога менше спілкуйтеся з малознайомими людьми. Матимете чудовий шанс проявити себе на роботі. Вихідні проведіть у сімейному колі.

СКОРПІОН

Тиждень проведете в напруженому настрої. Не кажіть правди хоч кому – це загрожує неприємностями. Не довіряйте неперевіреній інформації.

СТРЕЛЕЦЬ

На вас чекатиме не дуже приємна звістка. Прислухайтеся до інтуїції, проявіть зосередженість і рішучість, наберіться терпіння, щоб уникнути можливих конфліктів. Усі заплановані поїздки краще перенести.

КОЗОРІГ

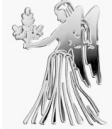
Спадає на думку безліч хороших ідей, але не треба братися до них відразу. Плануйте важливі зустрічі. Не позичайте грошей. Можливий високооплачуваний підробіток.

ВОДОЛІЙ

Не з'ясовуйте стосунків – інакше тиждень буде конфліктним. Будьте особливо уважними на роботі, щоб не зробити помилки, яка призведе до серйозних фінансових втрат.

РИБИ

Удасться скасувати домовленості, що вас обтяжують. На вас чекає важка розмова з керівництвом. Матимете проблеми з дітьми. Не з'ясовуйте стосунків із коханою людиною.

АНЕКДОТИ

– Я з цим чемпіонатом світу з футболу мало не спився....
– За якусь збірну вболівав?
– А яка різниця?..

З віком дедалі більше розумію kota, який може собі піти геть просто посеред розмови.

– Чому жінки живуть довше за чоловіків?
– Тому що у них немає дружин.

Якщо вам шкода викидати кухонну металеву мочалку, просочену застарілим жиром, просто прокип'ятіть її в каструлі з водою 15-20 хвилин. Від жиру ви не позбавитеся, зате нудотний сморід у всій квартирі змусить

вас швидше ухвалити правильне рішення.

Багато мільйонів років тому на Землі з'явилися рослини. Через якийсь час їм почало не вистачати вуглекислого газу для фотосинтезу і вони придумали спосіб появи тварин, які до того ж допомагали рослинам розмножуватися, долати океани, і ще й удобрювали.

Потім особливо хитрі рослини придумали людей і почали годувати їх своїми плодами, щоб люди допомагали цим рослинам і позбавлялися сусідніх рослин. Потім людей стало надто багато, і вони почали вирубувати ліси.

Тоді рослини знайшли спосіб

через плоди впливати на мозок людей, щоб вони вбивали одне одного.

...Іншого пояснення того, що відбувається сьогодні на планеті, у мене немає.

Сходила заміж. І одразу зрозуміла принципову різницю між туризмом та еміграцією.

За моделлю автомобіля священника легко визначити, як сильно його прихожани вірять у Бога.

– Вчені встановили, що вегани живуть на 15% довше.
– Ніж решта людей?
– Ніж передбачалося.

ВОДА, ЯКУ ТРЕБА ПИТИ ЩОДНЯ, ЩОБ ДОВШЕ ЖИТИ

Вода є основою життя та бере участь практично в усіх процесах, які відбуваються в організмі людини. Вона допомагає транспортувати поживні речовини, підтримує роботу серця, мозку та внутрішніх органів, регулює температуру тіла та сприяє виведенню токсинів. Саме тому вчені вже багато років досліджують, яка вода приносить найбільшу користь здоров'ю та може сприяти довголіттю.

Чому звичайна питна вода – це найкращий вибір? Попри популярність різноманітних лужних, структурованих, водневих та інших видів води, більшість науковців сходяться на думці, що найкращою для щоденного вживання є звичайна чиста питна вода без доданого цукру, ароматизаторів і штучних домішок.

Саме така вода найкраще підтримує природний баланс рідини в організмі та не створює додаткового навантаження на нирки чи травну систему. Регулярне достатнє споживання чистої води пов'язують із кращою роботою серцево-судинної системи, нормальним обміном речовин і підтриманням здорової ваги.

Дослідження показують, що хронічне зневоднення може негативно позначитися на роботі багатьох органів і прискорювати процеси старіння. Коли організм отримує достатньо рідини, кров залишається менш в'язкою, серцю легше перекачувати її судинами, а клітини ефективніше отримують кисень і поживні речовини.

Крім того, достатнє вживання води допомагає підтримувати здоров'я нирок, сприяє нормальному травленню та покращує стан шкіри. Саме тому лікарі наголошують, що правильний питний режим є одним із важливих факторів здорового старіння.

Мінеральна вода також може бути корисною завдяки вмісту кальцію, магнію та інших мікроелементів. Однак для щоденного вживання найкраще підходить столова мінеральна вода з невисоким рівнем мінералізації. Лікувально-мінеральні води варто вживати лише за рекомендацією лікаря, оскільки надлишок окремих мінералів може бути небажаним для організму.

Фахівці радять орієнтуватися насамперед на якість води та регулярність її споживання, а не на модні тенденції чи рекламні обіцянки.

ЯК ОХОЛОДИТИ ОСЕЛЮ ВЛІТКУ:

7 способів комфортно спати навіть у спеку

Літо часто здається ідеальним сезоном, поки не доходить до сну. Спека накопичується у кімнаті, повітря стає важким і заснути буває складніше, ніж здається. Ми зібрали поради, які пояснюють, як зробити житло прохолоднішим вночі та зменшити перегрівання вдень. І хороша новина полягає у тому, що більшість рішень не потребують техніки нового рівня – лише трохи уваги до дрібниць, які ми часто ігноруємо.

Прибрати приховані джерела тепла

Один із найпростіших кроків – вимкнути та витягнути з розетки зайву електроніку. Телевізори, ноутбуки, монітори та зарядні пристрої виділяють тепло, навіть у режимі очікування.

У маленькій спальні кілька підключених пристроїв разом можуть помітно підвищити температуру. Вимкнення техніки, якою ви не користуєтесь, зменшує перегрівання і водночас економить енергію.

Контроль вікон

Відчинене вікно вдень може зіграти проти вас. Краще тримати вікна зачиненими у спеку та відчиняти їх лише вночі, коли надворі прохолодніше. Ще один лайфхак – перехресна вентиляція, коли ви відчиняєте вікна з протилежних боків будинку, щоб створити природний протяг.

Блекаут-штори

У денний час штори мають бути закриті, особливо якщо вікна виходять на схід, південь або захід. Це допомагає уникнути нагрівання стін, підлоги та меблів, а також зменшує навантаження на кондиціонер.

Проте є важливий нюанс – матеріал. Темні та щільні тканини можуть навпаки накопичувати тепло та працювати як «радіатор» у кімнаті. Краще обирати світлі блекаут-штори, наприклад білі, та розмішувати їх максимально близько до скла, щоб відбивати сонячне світло.

Максимум повітряного потоку

Циркуляція повітря – ключ до прохолодної

квартири. У будинках із обмеженою системою вентиляції краще тримати двері відчиненими, щоб повітря вільніше рухалося. Втім, якщо у кожній кімнаті є окремі вентиляційні канали, інколи краще залишати двері зачиненими для стабільнішої температури.

Також спростуємо поширений міф, що закриті вентиляційні отвори в інших кімнатах не «перенаправляють» холод у спальню, а лише створюють тиск у системі та погіршують потік повітря.

Правильне розташування вентиляторів

Вентилятори не знижують температуру повітря, але створюють відчуття прохолоди. Тому їх варто використовувати лише тоді, коли ви у кімнаті.

Якщо у вас відчинені вікна, один вентилятор можна спрямовувати назовні, щоб виштовхувати тепле повітря, а інший залишити для припливу прохолодного нічного повітря.

Контроль вологості

Висока вологість робить спеку ще відчутнішою. Зменшення рівня вологості допомагає кімнаті «відчуватися» прохолоднішою навіть без зміни температури.

Водночас осушувачі повітря мають нюанс, адже вони можуть трохи нагрівати простір під час роботи. Тому важливо паралельно усувати причини вологості, наприклад ремонтувати протікання, використовувати витяжки та вмикати кондиціонер, коли це можливо.

Важливість розташування ліжка

Навіть розташування ліжка впливає на якість сну. Варто уникати стін, які вдень нагріваються від сонця. Матеріали на кшталт цегли накопичують тепло протягом дня і віддають його вночі. У результаті ви фактично спите поруч із «прихованим радіатором».

Охолодити спальню влітку – це набір невеликих рішень, які добре працюють разом. Від вимкнення зайвої техніки до правильних штор і грамотної вентиляції – кожен крок зменшує теплове навантаження та робить сон комфортнішим. Іноді найкращий кондиціонер – це не техніка, а правильно організований простір.

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678

у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427

Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.

Тираж 1050 екз. Замовлення №_1037_.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовлені матеріали. • Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.